

**КЫРГЫЗ РЕСПУБЛИКАСЫНЫН АТЫНАН
КЫРГЫЗ РЕСПУБЛИКАСЫНЫН ЖОГОРКУ СОТУНУН
КОНСТИТУЦИЯЛЫК ПАЛАТАСЫНЫН**

жарандар Айнур Мусаевна Осмоналиеванын, Бектур Камильевич Осмонбаевдин жана Гульзар Абдыбековна Суталинованын кайрылуусуна байланыштуу «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүнүн биринчи сүйлөмүнүн конституциялуулугун текшерүү жөнүндө иш боюнча

Ч Е Ч И М И

2015-жылдын 10-июну

Бишкек шаары

Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасы: төрагалык кылуучу – судья М. Ш. Касымалиевдин, судьялар – К. Абдиев, Ч. А. Айдарбекова, М. Р. Бобукеева, Э. Т. Мамыров, А. О. Нарынбекова, Э. Ж. Осмонбаев, Ч. О. Осмонова, Ж. И. Саалаев, К.С. Сооронкулованын курамында,

сот жыйналышынын катчысы М.Э. Толобалдиевдин катчылыгы менен, кайрылуучу тарап – А.М. Осмоналиева, Б.К. Осмонбаев, Г.А. Суталинованын;

жоопкер-тарап – ишеним каттын негизиндеги Кыргыз Республикасынын Жогорку Кеңешинин кызыкчылыгын көздөгөн өкүлү М.И. Арзиевдин;

башка жак – ишеним каттын негизиндеги Кыргыз Республикасынын Өкмөтүнө караштуу Жергиликтүү өз алдынча башкаруу иштери жана этностор аралык мамилелер боюнча мамлекеттик агенттигинин өкүлү С. Бакасовдун катышуулары менен,

Кыргыз Республикасынын Конституциясынын 97-беренесинин 1, 6-бөлүктөрүн жана «Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасы жөнүндө» конституциялык Мыйзамынын 1, 4, 18, 19, 24, 37 жана 42-беренелеринин талаптарын жетекчиликке алып, ачык соттук жыйналышында «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүнүн биринчи сүйлөмүнүн конституциялуулугун текшерүү жөнүндө ишти карады.

Ишти кароого жарандар А.М. Осмоналиева, Б.К. Осмонбаев, Г.А. Суталинованын өтүнүчү себеп болду.

Ишти кароого негиз болуп «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүнүн биринчи сүйлөмү Кыргыз Республикасынын Конституциясына ылайык келгендиги тууралуу маселеде аныксыздыктын пайда болуусу себеп болду.

Ишти сот жыйналышына даярдоону жүргүзгөн судья-баяндамачы К.С. Сооронкулованын маалыматын угуп, көрсөтүлгөн материалдарды изилдеп чыгып, Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасы

ТА П Т Ы :

Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасына 2014-жылдын 22-августунда «Жергиликтүү кеңештердин

депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүнүн биринчи сүйлөмү Кыргыз Республикасынын Конституциясынын 2-беренесинин 1, 2-бөлүктөрүнө, 4-беренесинин 1-бөлүгүнө, 52-беренесинин 1-бөлүгүнүн 2-пунктуна, 110-беренесинин 1, 2, 3-бөлүктөрүнө, 112-беренесинин 1-бөлүгүнө карама-каршы келет деп таануу жөнүндө А.М. Осмоналиева, Б.К. Осмонбаев, Г.А. Суталинованын өтүнүчү келип түшкөн.

Өзүнүн өтүнүчүндө кайрылуунун субъекттери көргөзгөндөй, жергиликтүү кеңештин сессияларына жүйөлүү себептерсиз көп учурда катышпагандыгы үчүн, ошондой эле жергиликтүү кеңештин чечимдерин жана тапшырмаларын аткарбагандыгы үчүн жергиликтүү кеңештин депутатын чакыртып алууну демилгелеген «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгү менен эл бийлигинин өзөктүү конституциялык принциптери бузулат. Жергиликтүү кеңештин депутаты өзүнүн ыйгарым укуктарына жалпы, тең жана тике шайлоо укугунун негизинде жергиликтүү кеңешке шайлануусунун натыйжасында ээ болот. Ошонусу менен элдин шайлаган кишиси биринчи иретте, өзүн шайлаган калктын алдында жоопкер. Буга ылайык, аны чакыртып алуу укугу тиешелүү администрациялык-аймактык бөлүнүштө жашаган жалгыз гана анын шайлоочуларына таандык болушу керек. Жергиликтүү кеңеш тарабынан чакыртып алуу жол-жобосу пассивдүү шайлоо укугун бузат, шайлоочулардын эр билдирүүсүн бурмалайт, шайлоо укугунун жана муниципалдык укуктун өзөктүү принциптерин начарлатат.

Арыз берүүчүлөр ошону менен катар, депутатты чакыртып алууну колдонуу боюнча мамилелердин жөнгө салынбагандыгы учурлары, талашка түшкөн ченемдер аны өзүм билемдик менен колдонууга жана аны саясий жүйөлөр боюнча кыянаттык менен пайдалануу мүмкүнчүлүгүнө жол берип жатат жана негизинен, көз карандысыз жана оппозициядагы депутаттардын мандатынан ажыратуу үчүн аспап катары колдонулуп жатат деп эсептешет.

Мындан тышкары, жергиликтүү кеңештеги депутаттык көпчүлүктүн саясий кысым көргөзүү мүмкүнчүлүгү, өз эркин оппозициялык азчылыкка таңуулоо мүмкүнчүлүгү түзүлөт, бул өз кезегинде саясий плюрализм принциптеринен четтөөгө, депутаттын көз карандысыздыгын тартып алууга аракет кылуу болуп саналат жана ушуну менен арыз берүүчүлөр тарабынан жергиликтүү өз алдынча башкаруу жана анын өкүлчүлүктүү органынын ишмердүүлүгүнүн демократиялык негиздерин бузуу катары каралууда.

Өз далилдерин ырастоодо, кайрылуунун субъекттери Чүй областынын Сокулук районунун Орок айылдык кеңешинин токтому менен депутат А.К. Джусубалиеванын ыйгарым укуктарын мөөнөтүнөн мурда токтотуусу жөнүндө күбөлөндүргөн жагдайды мисал келтиришкен. Ыйгарым укуктарды токтотуу үчүн формалдык себеп болуп, А.К. Джусубалиева тарабынан Орок айылдык кеңешинин чечимдерин аткарбагандыгы, ал эми укуктук негиз болуп – арыз берүүчүлөр тарабынан талашка түшкөн «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгү себеп болду.

Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасынын 2014-жылдын 19-ноябрындагы №56-П токтому менен арыз берүүчүлөрдүн өтүнүчү өндүрүшкө кабыл алынган.

Сот жыйналышында А.М. Осмоналиева, Б.К. Осмонбаев, Г.А. Суталинова өздөрүнүн талаптарын колдоп, жана аларды канааттандырууну суранышты.

Кыргыз Республикасынын Жогорку Кеңешинин өкүлү М.И. Арзиев кайрылуучу тараптын жүйөлөрү менен макул болбой жана талашка түшкөн ченем Кыргыз Республикасынын Конституциясына карама-каршы келбейт деп эсептейт.

Конституциялык палата тараптардын жүйөлөрүн талкуулап, башка жактын иш боюнча берген түшүндүрмөсүн угуп, иштин материалдарын изилдеп, төмөнкүдөй тыянактарга келди:

1. «Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасы жөнүндө» Кыргыз Республикасынын конституциялык Мыйзамынын 19-беренесинин 4-бөлүгүнө ылайык, Конституциялык палата кайрылууда ченемдик укуктук актынын конституциялуулугу боюнча күмөн жараткан бөлүгүнө гана тийиштүү болгон предмет боюнча актыларды чыгарат.

Ошентип, ушул иш боюнча Конституциялык палатанын кароо предмети болуп төмөнкүдөй мазмундагы «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүнүн биринчи сүйлөмү саналат:

«Катары менен төрт жолудан ашык жергиликтүү кеңештин сессияларына жүйөлүү себептерсиз көп учурда катышпагандыгы үчүн, ошондой эле жергиликтүү кеңештин чечимдерин жана тапшырмаларын аткарбагандыгы үчүн жергиликтүү кеңештин депутаттары алардын жалпы санынын көпчүлүк добушу менен тиешелүү кеңештин депутатын чакыртып алуу жөнүндөгү маселени козгоого укуктуу».

2000-жылдын 13-январындагы №3 «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамы мыйзамдарда бекитилген тартипте кабыл алынган, «Эркин-Тоо» гезитинин 2001-жылдын 21-январындагы №7 санында жарыяланган, Кыргыз Республикасынын ченемдик укуктук актыларынын мамлекеттик реестрине киргизилген жана колдонуудагы мыйзам болуп эсептелет.

2. Кыргыз Республикасынын Конституциясына ылайык Кыргызстандын эли эгемендиктин ээси жана Кыргыз Республикасындагы мамлекеттик бийликтин бирден-бир булагы болуп саналат, эл өз бийлигин түздөн-түз шайлоолордо жана референдумдарда, ошондой эле мамлекеттик органдардын жана жергиликтүү өз алдынча башкаруу органдарынын системасы аркылуу жүзөгө ашырат (2-берененин 1, 2-бөлүктөрү).

Жергиликтүү өз алдынча башкарууну конституциялык түзүлүштүн негиздеринин бири катары таануу менен, Кыргыз Республикасынын

Конституциясы жергиликтүү жамааттардын жергиликтүү маанидеги маселелерди өз кызыкчылыктарында жана өз жоопкерчилиги менен өз алдынча чечүү укугун жана чыныгы мүмкүнчүлүгүн кепилдейт. Жергиликтүү өз алдынча башкаруу жарандардын жергиликтүү жамааттары тарабынан түздөн-түз же жергиликтүү өз алдынча башкаруунун органдары аркылуу жүзөгө ашырылат (110-берененин 1, 3-бөлүктөрү, 111-берене).

Жогоруда келтирилген конституциялык жоболорду конкреттештирүү менен, «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамы жергиликтүү кеңештин депутаттарын шайлоону жергиликтүү жамааттын жергиликтүү өз алдынча башкарууну ишке ашырууга түздөн-түз катышуу жолдорунун бири катары аныктайт. Жергиликтүү кеңештин депутаттарын шайлоо эл бийлигинин зарыл элементи болуп саналат, ал жергиликтүү жамааттын мамлекеттин ишин башкарууга жана жергиликтүү өз алдынча башкарууну ишке ашырууга, жергиликтүү калктын эркин түздөн-түз чагылдырууга тартуунун багыттарынын бири.

Шайлоо аркылуу жергиликтүү өз алдынча башкарууга өкүлчүлүктүү органдары – жергиликтүү кеңештер түзүлөт, алардын ишмердүүлүгү аркылуу жергиликтүү өз алдынча башкарууну ишке ашырууда жергиликтүү жамааттын өкүлчүлүктүү катышуусу камсыздалат («Жергиликтүү өз алдынча башкаруу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 7-беренеси).

3. Шайлоонун натыйжаларынын негизинде талапкер жергиликтүү кеңештин депутатынын кызматын ээлейт. Жергиликтүү кеңештин депутаты – жергиликтүү жамаат тарабынан шаардык (шаардык кеңештин) же айыл аймагынын (айылдык кеңештин) жергиликтүү өз алдынча башкаруусунун өкүлчүлүктүү органына шайланган адам, ага жергиликтүү жамааттын кызыкчылыктарын ишке ашыруу боюнча ыйгарым укуктар берилген. Кыргыз Республикасынын Конституциясынын 112-беренесинин 1-бөлүгүнө жана «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамына ылайык жергиликтүү кеңештин депутаты

өзүнүн ыйгарым укуктарына жалпы, тең жана тике шайлоо укугунун негизинде жашыруун добуш берүү аркылуу төрт жылдык мөөнөткө жергиликтүү кеңешке шайлануусунун натыйжасында ээ болот. Ошону менен жарандардын тикелей эрк билдирүүсүнүн натыйжасында жергиликтүү кеңештин депутаты түздөн-түз шайлоочулардан ыйгарым укуктарын (депутаттык мандат) алат, анын жергиликтүү кеңештин ишине тоскоолдуксуз катышуусун камсыз кылган өзгөчө макамга ээ болот. Жалпысынан, элдик көз карандысыздыктын принцибине ылайык жергиликтүү кеңештин депутаты шайлоочулардын ишениминин натыйжасында жергиликтүү өз алдынча башкаруунун өкүлчүлүктүү органында калктын (жергиликтүү жамааттын) өкүлү болуп саналат.

Жогоруда келтирилген конституциялык жоболор жана мыйзам ченемдери Көзкарандысыз Мамлекеттердин Шериктештигинин катышуучу-мамлекеттеринин шайлоо укуктары менен эркиндиктери, демократиялык шайлоо стандарттары жөнүндө конвенциянын 1-беренесинин 5-пунктуна шилтеме жасайт, ага ылайык Конституция, мыйзам тарабынан аныкталган тиешелүү сандагы добуш алып шайланган адамдар мыйзамдар тарабынан бекитилген мөөнөттө жана тартипте өз кызматтарына киришет, ошону менен катар өзүнүн шайлоочулардын алдындагы жоопкерчилигин тааныйт, жана өзүнүн ыйгарым укуктарынын мөөнөтү бүткөнгө чейин же демократиялык парламенттик жана конституциялык жол-жоболорго ылайык конституция, мыйзамдар менен жөнгө салынган башка жол менен кызматын токтотконго чейин кызматында кала берет.

Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын укуктук макамы «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамы тарабынан регламенттелген, ал депутаттардын ыйгарым укуктарынын мөөнөттөрүн, анын ичинде депутаттык мандатынын мөөнөтүнөн мурда токтотуу учурларын аныктайт, депутаттын укуктарын жана милдеттерин, депутаттык ишинин кепилдиктерин бекитет, анын

уюштуруучу-укуктук тариздерин аныктайт, депутаттарды жоопкерчиликке тартуу маселелерин жөнгө салат.

Жогоруда келтирилген Мыйзамдын 7-беренесине ылайык жергиликтүү кеңештин депутаты жергиликтүү кеңештин ишине катышууга, кеңештин жана анын органдарынын тапшырмаларын аткарууга милдеттүү. Аны менен бирге депутаттын иши бир гана өзү курамына шайланган өкүлчүлүктүү органда ишке ашырылбайт. Депутат өзүнүн шайлоочулары менен дайыма байланышта болууга милдеттүү, өзүнүн шайлоочуларынын укуктарын, эркиндиктерин жана мыйзамдуу кызычылыктарын камсыз кылууга чараларды көрөт. Мындан сырткары, депутат шайлоочулардын сунуш-талабынын аткарылышына контроль жүргүзүп турушу керек жана шайлоочуларына алар берген сунуш-талаптардын аткарылышынын жүрүшү жөнүндө такай маалымдап туруусу кажет. Жергиликтүү кеңештин депутаты шайлоочулардын алдында жана аны депутаттыкка талапкерликке көрсөткөн жарандардын жамааттарынын жана бирикмелеринин алдында, өзүнүн иши жана өзү шайланган жергиликтүү кеңештин иши жөнүндө мезгил-мезгили менен, бирок жылына бир жолудан кем эмес отчет берип турууга тийиш («Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 13, 14, 15, 23-беренелери).

Ошентип, мыйзам чыгаруучу жергиликтүү кеңештин депутатынын жергиликтүү жамааттын алдындагы жоопкерчилигин жана отчеттуулугун түздөн-түз орнотот.

Жергиликтүү кеңештин депутатынын конституциялык-укуктук макамынын өкүлчүлүктүүлүк табияты анын жергиликтүү жамааттын кызыкчылыгын чагылдыруу боюнча ишин майнаптуу ишке ашыруу жана өзүнүн депутаттык ыйгарым укуктарын так аткаруу үчүн жоопкерчилигин шарттайт. Андай болбогон учурда, мамлекеттик жана коомдук кызыкчылыктарга карабай депутаттык ыйгарым укуктарын формалдуу жана шалаакы аткаруусу эл өкүлдөрүн жоопкерчиликтен бошотмок.

5. Конституциялуулук предмети боюнча талашка түшкөн «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүнүн биринчи сүйлөмү катары менен төрт жолудан ашык жергиликтүү кеңештин сессияларына жүйөлүү себептерсиз көп жолу катышпагандыгы үчүн, ошондой эле жергиликтүү кеңештин чечимдерин жана тапшырмаларын аткарбагандыгы үчүн жергиликтүү кеңештин депутаттары алардын жалпы санынын көпчүлүк добушу менен тиешелүү кеңештин депутатын чакыртып алуу тууралуу маселени козгоого жергиликтүү кеңештин укугу жөнүндө караган.

Чакыртып алуу институту – шайлоочу адамдын калктын алдындагы жоопкерчилик таризин көрсөтүп турган эл бийлигинин өзгөчөлүү институту, анын мазмуну болуп шайлоочулардын эрки боюнча тандалган шайланган адамдын ыйгарым укуктарын мөөнөтүнөн мурда токтотуу мүмкүндүгү саналат. Депутатты чакыртып алуу шайлоочулардын эрки менен тыгыз байланышкан жана тикелей демократиянын бир түрү болуп эсептелет. Эреже катары, депутатты чакыртып алууга негиз болуп, алар шайлаган адам ага жүктөлгөн ыйгарым укуктарды аткарбоосунун натыйжасында шайлоочулардын ишенимин жоготуусу эсептелет. Буга ылайык, чакыртып алууну, анын ичинде аны демилгелөө жол-жобосун ишке ашыруучу субъекттер болуп бир гана шайлоочулар эсептелет. Чакыртып алуу институтунун болушунун өзү эле, депутатты чакыртып алууну шайлоого жакыныраак жол-жоболор менен ишке ашырууну шарттайт. Ошону менен, элдик көз карандысыздыктын жана жергиликтүү өз алдынча башкарууну ишке ашырууга болгон жарандардын укугунун конституциялык принциби камсыздалат.

Ушундан алып караганда, мыйзам чыгаруучу тарабынан жергиликтүү кеңешке жергиликтүү кеңештин депутатын чакыртып алуу жөнүндө маселени козгоо укугун берүүсү эл бийлигинин өзөктүү конституциялык принциптерине каршы келет.

Мындан сырткары, депутатты чакыртып алуу, эл бийлигинин өзгөчөлүү институту катарында, мүмкүн боло турган, бирок депутаттын шайлоочуларынын алдындагы милдеттүү эмес таризи болуп эсептелет. Ага, башка жоопкерчилик тариздерине жасалгандай эле, тең салмактуу, негиздүү жана принципалдуу мамиле жасалышы керек. Чакыртып алуу укугу депутаттын өз алдынчалуулугун жана демилгесин чектөө үчүн, анын мыйзамдуу ишине тоскоолдук жаратуу үчүн колдонулбашы керек. Депутатты чакыртып алуу боюнча мамиленин өзгөчөлүгү жарандардын элдик-бийликтик эркин билдирүүсүндө көрүнөт, аталган белги бул институтту түздөн-түз өз алдынча башкаруунун жана демократиянын бир түрү катары аныктайт, жана ал төмөнкүдөй жолдор менен ачыкталат: чакыртып алуу укугу бийликтин эркин билдирүүчү катары тиешелүү шайлоо аймагынын шайлоочуларына гана таандык.

Чакыртып алуу институтун Кыргыз Республикасынын шайлоо тутумуна киргизүү мыйзам чыгаруучунун дискрециялык укугу болуп саналат. Бул учурда, жергиликтүү кеңештин депутатын чакыртып алуу механизми: депутатты чакыртып алуунун негизи, чакыртып алуу жөнүндө маселени козгоонун укугу жана тартиби, чакыртып алуу жөнүндө маселени козголгон учурда депутаттын укугунун кепилдиги, чакыртып алуу жөнүндө добуш берүүнү дайындоо тууралуу чечимди кабыл алуу мөөнөтүн аныктоонун тартиби жана анын натыйжаларын чыгаруу, кандайдыр бир убакыттын ичинде бир эле негиз менен депутатты чакыртып алуу жөнүндө маселенин кайталанып козголушуна жол бербөө сыяктуу маселелерди өзүнө камтышы керек.

Мындай мыйзам чыгаруу механизмдин жоктугу чакыртып алуу жол-жобосунун негизсиз колдонулушуна жол берет, муну «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүн жергиликтүү кеңештин колдонуу практикасы көргөзүп турат.

Депутатты жергиликтүү кеңештин чакыртып алууну демилгелешши шайлоо органынын өкүлчүлүк курамында чагылдырылат, анткени тиешелүү институт мыйзамдуу негизде кампанияны көз карандысыз (өздөрүнө жакпаган) депутаттарга каршы жүргүзүүгө (уюштурууга) жол ачышы мүмкүн. Ошону менен жергиликтүү кеңешке чакыртып алуу жол-жобосун демилгелөө укугун берүү шайлоонун маанисин жана эң негизгиси, түздөн-түз демократиянын маңызын бурмалоочу фактор катары каралышы керек.

Жогоруда баяндалгандын негизинде, Кыргыз Республикасынын Конституциясынын 97-беренесинин 6-бөлүгүнүн 1-пунктун, 8, 9-бөлүктөрүн «Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасы жөнүндө» Кыргыз Республикасынын конституциялык Мыйзамынын 46, 47, 48, 51, 52-беренелерин жетекчиликке алып, Конституциялык палата

Ч Е Ч Т И:

1. «Жергиликтүү кеңештердин депутаттарынын статусу жөнүндө» Кыргыз Республикасынын Мыйзамынын 3-беренесинин 3-бөлүгүнүн жергиликтүү кеңешке депутатты чакыртып алуу тууралуу маселени козгоого укугун бере турган бөлүгүндөгү биринчи сүйлөм Кыргыз Республикасынын Конституциясынын 2-беренесинин 1, 2-бөлүктөрүнө, 52-беренесинин 1-бөлүгүнүн 2-пунктуна, 112-беренесинин 1-бөлүгүнө карама-каршы келет деп таанылсын.

2. Кыргыз Республикасынын Жогорку Кеңеши мыйзам чыгаруучу актыларга ушул чечимден келип чыгуучу тиешелүү өзгөртүүлөрдү жана толуктоолорду киргизсин.

3. Чечим акыркы, даттанууга жатпайт, жарыяланган учурдан тартып күчүнө кирет. Чечим бардык мамлекеттик органдар, жергиликтүү өз алдынча башкаруу органдары, кызмат адамдары, коомдук бирикмелер, юридикалык жана жеке жактар үчүн милдеттүү жана республиканын бардык аймагында аткарылууга жатат.

4. Чечим Кыргыз Республикасынын мамлекеттик бийлик органдарынын расмий басылмаларында, Конституциялык палатанын расмий сайтында жана «Кыргыз Республикасынын Жогорку сотунун Конституциялык палатасынын Жарчысына» жарыялансын.

**КЫРГЫЗ РЕСПУБЛИКАСЫНЫН ЖОГОРКУ СОТУНУН
КОНСТИТУЦИЯЛЫК ПАЛАТАСЫ**